

מַאִירִים

קידום ילדים עם אתגר

מאירים את הדרך

ניוזלטר להורים וילדים עם אתגר | שבט תשפה | גיליון 17

בגיל שלוש חיים יוצא לדרך.
מצויד בקסם אישי, חיוך כובש, משפחה משקיעה
וכלים שיעזרו לו להגיע רחוק.

מתחת לסלע

יש כאלה שמביטים
מתחת לשכבת הסלע
שם נחבאת פקעת דוממת.
יום אחד עוד תפרח הרקפת
שתפתח את עלי הלב.

אחות של ח' מקבלת גירוי ראייה מגיל אפס, מרימה ראש ומגלה סקרנות ועניין בסביבה.

משפחת ל' משחקת ים יבשה, וכולם מרוויחים גירוי תחושה.

תמונה משפחתית של לדי משפחת ה' על מגלשת זחילה, שהפכה לחלק מהנוף הביתי.

אחות של ש' בתהלכות זחילה. כל סנטימטר של התקדמות הוא הישג משותף לכל המשפחה.

אחים של

מאת: ברוריה לאופר

איך זה להיות אח או אחות של ילד עם אתגר התפתחותי? תלוי את מי שואלים.

בשני העשורים האחרונים החלו חוקרים לבחון את הנושא של 'אחאות מיוחדת', חלקם מדגישים את הקשיים המיוחדים שאחים כאלה חווים (חרדה, רגשות אשם, מופנמות ועוד), ואילו מחקרים אחרים מזהים השלכות חיוביות (אמפתיה, אלטרואיזם, סובלנות, בגרות, אחריות וצמיחה אישית).

בשורות הבאות אפקד מעט את השאלה: איך זה להיות אח או אחות של ילדי 'מאירים'? ובכן, רובם המכריע של האחים והאחיות של הילדים שאיתנו במאירים מגלים יכולות למידה מפתיעות. הם קוראים בגיל צעיר, מפגינים ידע וקשב וריכוז שעולים על הציפיות. אבל לא זה העיקר.

אני נזכרת באמא של שמוליק, שהגיעה אלינו יום אחרי שקיבלה את האבחנה הסופית. "אני מרחמת על האחים שלו", היא אמרה, "כל הילדות שלהם הולכת להשתנות".

אז נכון, אני מסכימה איתה. החיים של כל המשפחה עומדים להשתנות. אמנם לא בחרנו את זה עבורם, אבל מאחר שזו המציאות, אנחנו ההורים כן יכולים לעצב את השינוי הזה.

יש חשיבות רבה לדרך שבה נתווך לילדים את המציאות, אבל מה שיותר קריטי זה המסר הלא מילולי שאנחנו מעבירים, מבלי שאפילו נשים לב.

כשאנחנו מנסים לפצות את האחים, הם מבינים שהם אומללים. כשאנחנו טרודים ודוחקים אותם הצידה, הם קולטים שהם מפסידים.

אבל כשאנחנו מסבירים להם ומשתפים אותם, הם מרגישים שסומכים עליהם. כשאנחנו נותנים להם תפקיד, הם מרגישים משמעותיים. וכשאנחנו מיישמים את הכלים הנוספים שרכשנו גם עליהם, הם יוצאים נשכרים.

אני חייבת לספר לך...

מאת: אמהות מאירות

אמא של ב': בסוף זה עבר בשלום! לקחנו אותו לבר מצוה של אח שלו למרות כל החששות הוא לא דחף ולא נשכב על הרצפה, ולא חטף אוכל. לא חלמתי שנגיע לזה, הוא ממש חלק מהמשפחה, ולאחרונה אפילו מקנא באחים שלו... בעיניי זה סימן של הבנה ותחושת שייכות.

אמא של מ': בשבת סבתא הקריאה לו סיפור. היא רצתה לספור איתו את הדגים אחד אחרי השני אבל הוא הקדים אותה ואמר: ארבע!

אמא של ל': תוך כמה חודשים הוא מצליח לעשות מתח במשך 30 שניות ברצף!

אמא של ח': הוא רב עם אחותו מי יעלה ראשון על הנדנדה. לא שמריבות זה דבר כל כך נפלא אבל לראות אותו פעיל ומתפקד זה לא מובן מאליו.

אמא של מ': אני מרגישה חלק מ'ליגה' של אימהות אלופות. עכשיו יש לי מה לתת לילד שלי וזה ממלא אותי בתחושה מדהימה.

אמא של א': הפתעה!!! היא התחילה לרדת מדרגות רציפרוקלית. ההשקעה השתלמה...

מתי פורחות השקדיות

מתוך היומן של רוחמה

עוד לפני שחודש שבט מגיע, אני מתחילה לחפש שקדיות בצדי הדרך, אבל ללא הרבה הצלחה. הענפים הערומים והחשופים לא מגלים לי מה הם צופנים ואיזה יופי מופלא טמון בהם.

ואז יום אחד, בלי הודעה מוקדמת, הן מופיעות. לבנות וורדרדות, מימין ומשמאל, בדרכים עירוניות ובין עירוניות, ואחת אפילו בחלון ביתי. ככה זה עם שקדיות. יש כאלה שממהרות ויש שלוקחות את הזמן שלהן בנחת. יש כאלה שהשנה הן בשיא שלהן, ויש כאלה שהשנה בקושי פורחות. השקדיות פורחות בקצב שלהן, בלי סטופר. כדי ששקדיה תפרח, היא צריכה לעבור תהליך ארוך ובלתי נראה לעין, ורק אחרי יופיעו הפרחים.

וכשאנחנו מתבוננים ב'שקדיה' הקטנה שלנו מתוך השוואה לשקדיה של השכנים או לעקומה החד משמעית בטיפת חלב, אנחנו עלולים להחמיץ את הפרחים הראשונים בחלקת אלוקים הפרטית שלנו.

אז כן, חשוב שנשתול, נעדור, נשקה, נרוץ אחרי הילד, נשגע אותו ואותנו - אבל כל זה מתוך מבט שממוקד בו, ורק בו. ככל שנהיה מכווננים אל הילד ונעריך נכון את היכולות ואת האתגרים שלו, כך רגע הפריחה יגיע יותר מהר.

וזה בסדר שהילד של השכנים כבר זוחל, וכל החברים בכיתה כבר רוכבים על אופניים. טוב באמת ששמנו לב לכך, אבל זו לא סיבה לדחוק בילד ולהלחיץ אותו. זו רק סיבה טובה לכך שנחשוב יחד איך עוד אפשר לעזור לו, ממקום של קבלת המציאות, אמון בפוטנציאל שעוד גלום בו, נכונות להשקיע ולדייק את ההשקעה שלנו יום יום בהתמדה והרבה סבלנות.

השבוע ראיתי את השקדיה של צביה. אחרי אינספור שעות של גירויים, אחרי לילות של חוסר שינה וימים של אישפוז, אחרי תרגולים ועוד תרגולים ועוד תרגולים. זו הייתה הפעם הראשונה שהיא אמרה 'אבא', וזה קרה בדיוק ברגע המתאים. השבוע השקדיה פרחת.